

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ring af det vigtige spørgsmål, som tunnelbaneanlæggene i København må siges at være.

Lovforslaget med tilhørende bemærkninger fremsættes uændret fra sidste fremsættelse, og jeg skal anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Fiskeriministeren (Risgaard Knudsen): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet.

Lovforslaget har været fremsat i den foregående samling, men nåede ikke at komme til behandling, forinden valg til folketinget blev udskrevet.

Da det foreliggende forslag er uændret i forhold til det i sidste samling fremsatte, tillader jeg mig at henvise til den redegørelse, som jeg skriftligt afgav over for det høje ting den 27. oktober, idet jeg skal anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje (sø- og handelsretter, søforklaringer m. v.).

Forslaget bygger på en betænkning fra justitsministeriets udvalg angående behandlingen af søsager. Det udkast til ændring af retsplejeloven, som betænkningen indeholder, er blevet omarbejdet af retsplejerådet, og det foreliggende lovforslag er i alt væsentligt i overensstemmelse med det udkast, som retsplejerådet har udarbejdet.

De foreslåede ændringer vedrører dels reglerne om medvirken af sø- eller handelskyndige ved behandlingen af retssager, dels reglerne om afgivelse af søforklaring. Herudover foreslås der enkelte andre, mindre betydningsfulde ændringer, hvoraf en del alene er af redaktionel karakter.

Der har været en jævnt fremadskridende udvikling af reglerne om sø- og handels-

kyndiges medvirken. I 1707 blev der oprettet en særlig søret i København. I 1861 blev denne ret erstattet af sø- og handelsretten i København. I 1892 blev der oprettet søretter uden for København, og i 1919 blev der indført adgang til at oprette handelsretter uden for København. I 1932 fik landsretterne adgang til at tilkalde sø- eller handelskyndige ved behandlingen af borgerlige sager i 1. instans, og i 1941 udvidedes dette til også at omfatte ankebehandling af borgerlige sager.

Det foreliggende forslag viderefører denne udvikling.

Reglerne om beskikkelse og udtagelse af sagkyndige, som man hidtil har måttet søge dels i retsplejeloven, dels i loven fra 1861 om oprettelse af sø- og handelsretten i København og dels i loven fra 1892 om oprettelse af søretter uden for København, samles i et særligt kapitel i retsplejeloven og forenkles meget væsentligt. Reglernes administration overlades til retterne selv.

Når søsager — d. v. s. borgerlige sager, i hvilke fagkundskab til søforhold skønnes at være af betydning — behandles ved søretten som 1. instans, skal retten efter de gældende regler tiltrædes af to søkyndige under domsforhandlingen. Behandles en søsag ved landsretten som 1. instans eller som ankeinstans, er det derimod overladt til landsrettens skøn, om søkyndige skal tilkaldes. Denne ordning ændres, således at også landsretterne altid skal tilkalde søkyndige under domsforhandlingen i søsager.

Efter de gældende regler skal straffesager kun behandles ved sø- og handelsretten i København eller ved underretten under medvirken af søkyndige, når der er særlig lovhjemmel hertil. Der kan imidlertid i visse tilfælde være behov for medvirken af søkyndige, hvor der ikke nu er hjemmel hertil, f. eks. i sager om overtrædelse af fiskerilovgivningen. Forslaget indfører derfor en almindelig regel om, at straffesager, i hvilke fagkundskab til søforhold skønnes at være af betydning, skal behandles ved sø- og handelsretten eller ved underretten under